

Vlaams
Parlement

stuk **51** (2014-2015) – Nr. 4
ingediend op 17 juli 2015 (2014-2015)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Marius Meremans en Joris Poschet

over het verslag

van de Vlaamse Regering

Overzicht van door de Vlaamse overheid
op te volgen EU-dossiers.
Juli 2014

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Caron.

Vaste leden:

mevrouw Cathy Coudyser, de heer Marius Meremans, mevrouw Ann Soete, de heer Wilfried Vandaele, mevrouw Miranda Van Eetvelde, de heer Herman Wynants;
de dames Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Sabine de Bethune, de heer Joris Poschet;
de heren Lionel Bajart, Jean-Jacques De Gucht;
de dames Yamila Idrissi, Katia Segers;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

mevrouw Kathleen Krekels, de heren Bart Nevens, Ludo Van Campenhout, Karl Vanlouwe, mevrouw Manuela Van Werde, de heer Peter Wouters;
de dames Cindy Franssen, Tinne Rombouts, de heren Koen Van den Heuvel, Johan Verstreken;
de heren Rik Daems, Francesco Vanderjeugd;
de dames Tine Soens, Freya Van den Bossche;
de heer Imade Annouri.

Stukken in het dossier:

51 (2014-2015) – Nr. 1: Verslag EU-dossiers
– Nr. 2 en 3: Verslagen

INHOUD

I.	Toelichtingen	4
1.	Toelichting door Katrien Thienpont	4
1.1.	Cultuur	4
1.2.	Media 5	5
2.	Toelichting door Jan Vanhee	6
3.	Toelichting door Dieter Braekeveld	7
4.	Toelichting door Julie Bynens	9
II.	Bespreking	10
1.	Tussenkoms van Joris Poschet	10
2.	Tussenkoms van Marius Meremans	10
3.	Tussenkoms van Caroline Bastiaens	10
4.	Tussenkoms van Tine Soens	11
5.	Antwoord van Julie Bynens	11
6.	Antwoord van Katrien Thienpont	11
7.	Antwoord van Jan Vanhee	12
8.	Antwoord van Dieter Braekeveld	12
9.	Aanvulling door Dries Bergen	12
	Gebruikte afkortingen	14

Op 26 februari 2015 organiseerde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media de voorstelling en het eerste verslagmoment door de betrokken attachés van de Algemene Vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering bij de Europese Unie.

I. Toelichtingen

1. Toelichting door Katrien Thienpont

1.1. Cultuur

Katrien Thienpont is Vlaams attaché bij de Belgische Permanente Vertegenwoordiging in de EU en staat in voor de bevoegdheden Cultuur, Media, Audio en Telecom.

Zij kadert in eerste instantie de werking en de rol van de EU in het cultuurbeleid. De spreker refereert naar artikel 167 van het Verdrag van Lissabon, dat de werking van de EU bepaalt, en naar het Verdrag van Maastricht van 1992, waarin een cultuurartikel is opgenomen. De EU draagt bij aan de ontplooiing van cultuur en respecteert en bevordert de culturele diversiteit. Dit wordt uitgewerkt in een aantal andere teksten. De Europese agenda voor cultuur, commissiedocument en mededeling, van 2007 is bijzonder belangrijk. Er worden drie prioriteiten in gedefinieerd: culturele diversiteit en interculturele dialoog; de bijdrage van cultuur aan creativiteit, groei en jobs en tot slot cultuur als cruciale component van het buitenlands beleid.

Belangrijk in de bevoegdheidsverdeling zijn de volgende twee kernwoorden: subsidiariteit, omdat de EU aanvullend bevoegd is bij de nationale en regionale overheden, en de mainstreaming van cultuur, wat inhoudt dat de EU in alle acties rekening houdt met de cultuurcomponent. Zo wordt bijvoorbeeld onderhandeld over de rechten van vliegtuigpassagiers die als muzikant en podiumkunstenaar met grote instrumenten reizen en niet voldoen aan de voorwaarden voor handbagage. Via het principe van de mainstreaming van cultuur kunnen daarvoor uitzonderingen worden voorzien in de wetgeving, ook als die niet meteen cultuurgericht zijn. Zo kunnen cultuuractoren hun rol blijven spelen.

Er spelen ook mechanismen op het vlak van het cultuurbeleid zelf. Zo is er de samenwerking tussen nationale overheden met de uitwisseling van goede praktijken via het werkplan Cultuur. Voorts is er vanuit de EU ook financiële ondersteuning mogelijk via het programma Creatief Europa, de opvolger van het Cultuurprogramma en het Mediaprogramma.

Het vermelde werkplan Cultuur is in de Raad – de bijeenkomst van de ministers bevoegd voor Cultuur – van november 2014 aangenomen. Het legt voor vier jaar vast op welke manier en rond welke thema's de nationale en deelstaatoverheden zullen samenwerken en hoe ze goede praktijken zullen uitwisselen. Die samenwerking verloopt onder meer via de Open Methode van Coördinatie, een zachte ontmoetingsvorm zonder harde wetgeving als gevolg. In de OMC-groepen kunnen experts van verschillende lidstaten kennismaken en bevindingen uitwisselen. In de voorgaande werkplannen Cultuur is er zo kennisuitwisseling geweest over collectiemobiliteit en indenniteitsregelingen. Dergelijke zaken zijn nu ook van belang in het Vlaamse beleid en de kennis ter zake is dan ook nuttig voor de ontwikkeling van beleid.

Het meest recente Cultuurplan heeft vier prioritaire onderwerpen. Een eerste dossier behandelt toegankelijke en inclusieve cultuur, cultureel erfgoed, culturele en creatieve sectoren, creatieve economie en innovatie, culturele diversiteit en

mobiliteit en cultuur in de externe betrekkingen van de EU. Een ander dossier, met name het programma van de culturele hoofdsteden, vloeit voort uit de Europese regelgeving en geniet financiële ondersteuning vanuit de EU. In 2015 is Bergen de Europese culturele hoofdstad. De volgende Belgische stad komt pas in 2030 aan de beurt.

De volgende vergadering van de Raad van Ministers van Cultuur en Media, waar ze in één dagdeel samenzitten onder Lets voorzitterschap, vindt plaats op 19 mei 2015. Vlaanderen neemt daarin de toerbeurt als woordvoerder op. De Raad vergadert formeel tweemaal per jaar in Brussel, in november en in mei. Op de agenda van de volgende vergadering staan onder meer ontwerp-raadsconclusies over de culturele en creatieve cross-overs om innovatie, economische duurzaamheid en sociale inclusie te stimuleren. De raadsconclusies zijn een manier om politieke intentieverklaringen aan te nemen.

1.2. Media

Wat betreft de bevoegdheid Media, zijn er twee verdragsbepalingen van belang, namelijk hetzelfde cultuurartikel als hierboven vermeld, en artikel 173 dat betrekking heeft op het concurrentievermogen van de industrie. De EU beschouwt de audiovisuele sector als een economische sector waarvan de concurrentiekracht globaal ondersteund dient te worden vanuit de EU. De richtlijn audiovisuele mediadiensten is omgezet in het Vlaamse Mediadecreet. Een klein aspect van de Vlaamse mediabevoegdheid speelt zich af in de Raad Telecom, meer bepaald alles wat het spectrum betreft.

Een belangrijk dossier is de zeer waarschijnlijke herziening van de richtlijn audiovisuele mediadiensten, die dateert van 2010. De snel evoluerende technologie en convergentie nopen ertoe de regelgeving opnieuw onder de loop te nemen. De EC publiceerde in 2013 een groenboek over audiovisuele convergentie. Dat was gelinkt aan een consultatiedocument waarop belanghebbenden konden reageren. Tijdens de Raad van november 2014 hebben de ministers raadsconclusies aangenomen over het audiovisueel beleid in digitale tijden. Er werd al een eerste overweging opgenomen over mogelijke aanpassing van de richtlijn en potentiële knelpunten. In het werkplan voor 2015 van de EC is in een refit-oefening voorzien, een soort van gezondheidscheck van de regelgeving, waarbij er wordt nagegaan welke elementen vatbaar zijn voor herziening. Allicht gaat dat gepaard met een nieuwe stakeholderconsultatie. Daaruit volgt dan een indicatief toekomstplan. De bevoegde commissaris Günther Oettinger heeft al enkele keren herhaald dat hij begin 2016 met een nieuw voorstel van richtlijn wil komen, waarover de Raad en het Europese Parlement kunnen onderhandelen in de periode 2016-2017. Een gewone wetgevende procedure van het verdrag kan doorgaans afgerond worden op 12 tot 18 maanden, maar dit kan ook iets langer aanslepen. Vanaf 2018 is een omzetting mogelijk. Deze timing valt nog binnen de lopende legislatuur van het Vlaams Parlement.

Op de eerstvolgende raad voor Cultuur en Media op 19 mei 2015 zullen de ministers debatteren over een toekomstig regelgevend kader voor de audiovisuele diensten in een geconvergeerd medialandschap. Dit is een belangrijk politiek debat. De Raad, de ministers en de lidstaten kunnen via die weg enigszins richting geven aan de voorstellen die de EC eind 2015 of begin 2016 zal voorleggen. Het debat is zo gepland dat het de ministers van Media een forum biedt om een eerste reactie te geven op het digital single market-pakket van de EC. De bevoegde commissaris, en vicevoorzitter van de EC, Andrus Ansip, zal zijn werkstuk in mei 2015 bekendmaken.

2. Toelichting door Jan Vanhee

Jan Vanhee is attaché bij de afvaardiging van de Belgische Permanente Vertegenwoordiging in de EU voor Jeugdzaken.

Twee belangrijke aspecten voor de EU zijn de ontwikkeling van uitwisselingsprogramma's voor jongeren en jongeren- of jeugdwerkers, maar ook het stimuleren van de deelname van jongeren aan het democratische leven in Europa.

Het eerste luik is vooral gekend door de programma's die sinds 1989 zijn ontwikkeld: Jeugd voor Europa, het programma Jeugd, Jongeren voor Europa, Jeugd in Actie en Erasmus+. Er zijn ongeveer 2000 Vlaamse jongeren die daarmee een kwaliteitsvolle ervaring kunnen opdoen in het buitenland buiten de schoolse context. Onderzoek uit 2013 – dit kan worden ingekeken via www.gostrange.be – stelt vast dat jaarlijks net geen 10.000 jongeren naar het buitenland trekken, waarvan er gemiddeld 2000 ondersteuning genieten.

Het tweede luik kwam deels door België/Vlaanderen tot stand en behelst het bevorderen van de deelname van jongeren aan het democratische leven in Europa. Dat gebeurde onder het Belgische voorzitterschap in 2001, toen er een witboek Jeugd werd uitgebracht. De Verklaring van Laken lag aan de basis van de rechtsgrondslag waarop men zich nu beroept. De bevoegdheid Jeugd is bescheiden, en louter aanvullend en coördinerend.

Het witboek uit 2001 kwam tot stand na breed overleg met jeugdwerkers, jongeren, jeugdorganisaties en jeugdraden in de toenmalige vijftien lidstaten. Dat leverde een samenwerkingskader op dat, vertaald naar het jeugd- en kinderrechtenbeleid op het Vlaamse niveau, acht uitgangsthema's kent, waaraan het beleid wordt opgehangen. België/Vlaanderen kan er prat op gaan dat het die mee heeft aangeleverd en zo het jeugdwerk op de Europese agenda heeft gezet.

Er zijn ook sectoroverschrijdende thema's. Het meest actuele thema is de jongerengarantie. Deze strategie tegen jeugdwerkloosheid garandeert dat een jongere binnen vier maanden na het verlaten van formeel onderwijs, of nadat hij of zij werkloos is geworden, een concreet en degelijk aanbod krijgt. Momenteel loopt een moeizame discussie rond de vraag hoe hetgeen dat een jongere buiten de schoolse context en buiten de opbouw van schoolse curricula leert, ook gevalideerd kan worden. Jeugdwerk speelt zich ook in die omgeving af en kan op formele of niet-formele wijze ingevuld worden.

Er is een werkplan Jeugd uitgetekend dat het samenwerkingskader probeert te implementeren en te sturen. Het biedt tevens enige oriëntatie voor de voorzitterschappen.

Jeugd in Actie was een onafhankelijk programma met eigen budgetlijn, dat de EC heeft gemainstreamd en onder één noemer heeft gezet. Jeugd was daarin als entiteit gedoemd. De ontwerpvoordracht is dan ook teruggedraaid. Het eigen hoofdstuk Jeugd met eigen budget is van belang. Het JINT is het nationaal agentschap in een gedecentraliseerd programma, dat kwaliteitsvolle uitwisselingsprojecten stimuleert en ondersteunt. Voor 2015 ontvangt het JINT daarvoor vanuit de EC ongeveer 2,5 miljoen euro. Er is een groeipad tot 2020 voorzien tot ongeveer 3,5 miljoen euro.

De werkmethodes zijn gestoeld op goede wil, en het initiatief komt doorgaans van de EC. Vooruitgang wordt steeds geboekt op basis van consensus, met de snelheid van de traagste slak. De oefening is boeiend, maar geduld is noodzakelijk. Zo zijn de peer learnings zeer interessant. Deze gaan na welke standaarden in de EU gehanteerd worden en waar de eigen lidstaat of regio zich situeert.

De prioriteiten van het lopende werkplan zijn de ontwikkeling van het jeugdwerk, het niet-formeel en formeel leren, het cross-sectoraal samenwerken en het sterker maken van jongeren met een bijzondere focus op de toegang tot rechten, participatie en actief burgerschap. Vertaald naar Vlaanderen, is dat een opdracht van de Vlaamse Jeugdraad en de Ambassade, met het project Jongerenambassadeurs. Het integrale programma dat men sinds 2001 probeert op te zetten, wordt uitgebouwd op basis van bevragingen en betrokkenheid van jongeren en jongerenwerkers. Die enquêtes richten zich nu op de vermelde prioriteiten en er kunnen steeds twee jongeren uit Vlaanderen mee. De EC erkent ook dat er drie gemeenschappen bevoegd zijn voor jeugdzaken. Aan EU-jeugdconferenties mogen doorgaans drie jongerenvertegenwoordigers deelnemen. Vlaanderen en de Franse Gemeenschap mogen er elk twee afvaardigen en de Duitstalige Gemeenschap één.

Tijdens het Europese voorzitterschap in 2010 vond de Europese Jeugdweek plaats. België/Vlaanderen heeft de eerste resolutie inzake jeugdwerk door 27 Europese ministers laten goedkeuren. Het initiatief is van de EC en opent met de jeugdwerkconventie. Die is aan de tweede editie toe en vormt het vlaggenschip van het voorzitterschap van de Raad van Europa. Men zoekt naar synergie en samenwerkingspunten om elkaar te versterken op de diverse beleidsniveaus.

De Raad voor Onderwijs, Jeugd, Cultuur en Sport is de formele setting voor beleidsvorming ter zake en komt tweemaal per jaar samen. Minister Isabelle Weykmans fungeert momenteel als woordvoerder.

De objectieven van Europa 2020 en het aspect van de bijdragen van jongeren en de jeugdsector, liepen vertraging op. Dit hangt samen met de timing van bepaalde evaluaties. Ook de gestructureerde dialoog is een belangrijk onderwerp, en de diversen inzake de jeugdwerkconventie.

Een nieuw gegeven is het EU-jeugdrapport, met een stand van zaken omtrent jongeren in Europa. Een Vlaamse bijdrage is aangeleverd aan de EC binnen de Belgische context. Men hoopt dat het Luxemburgse voorzitterschap eind 2015 het gemeenschappelijk rapport van de EC en de lidstaten kan publiceren.

3. Toelichting door Dieter Braekeveld

Dieter Braekeveld volgt als attaché voor Sport de sportdossiers en het internationale sportbeleid op.

Jeugd en Cultuur zijn al sinds de jaren 90 Europese bevoegdheden. Sport werd dat pas met het Verdrag van Lissabon van 2009. Ook deze bevoegdheid is beperkt en aanvullend. Het eerste lid van het artikel dat eraan is gewijd, benoemt de specificiteit van de sport met zijn eigen kenmerken: sport stoelt op vrijwilligerswerk met een sociaal-educatieve visie. Het wordt een zeer specifieke sector genoemd die niet zonder meer als economische sector kan worden benaderd. Het tweede lid gaat in op de thema's waarover de EU zich kan beraden. De bedoeling is de Europese dimensie van de sport te ontwikkelen. Eerlijkheid en openheid zijn van belang. Doping en wedstrijdvervalsing zijn grensoverschrijdende probleemaspecten die een gecoördineerde aanpak vergen. Voorts wil men samenwerking bevorderen en fysieke en morele integriteit van voornamelijk jonge spelers beschermen.

Een aanvullende bevoegdheid is steeds gericht op het ontwikkelen van de Europese dimensie. Er wordt geen sportspecifieke wetgeving opgesteld. Men stelt zich niet in de plaats van de lidstaten wat betreft het sportbeleid en men mengt zich niet in de regels en structuren van sportfederaties. Rond bepaalde zaken is

er wel sprake van algemene samenwerking, die wordt vastgelegd in een werkplan.

Onder het Griekse voorzitterschap is er een nieuw werkplan onderhandeld. De nieuwe commissaris voor Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport sinds het aantreden van EC voorzitter Jean-Claude Juncker, is Tibor Navracsics, van Hongarije. In het tweede werkplan Sport wordt een aantal prioriteiten geïdentificeerd door de lidstaten. Deze prioriteiten worden dan verder uitgewerkt met de steun van de EC.

Voor de periode 2014-2017 zijn vijf grote thema's gedefinieerd: antidoping, goed bestuur, hr in de sport, sport en gezondheid en wedstrijdvervalsing. Elk van de thema's heeft een grote expertgroep. Voor Vlaanderen is er in vertegenwoordiging voorzien met niet louter iemand van de overheid, maar ook experts van het Vlabus, de VSF, het ISB en de universiteiten.

In het voorgaande werkplan is inzake antidoping vooral een gerichte inbreng gedaan wat betreft de nieuwe WADA-code. Men wil nu voornamelijk inzetten op gedachtewisselingen over doping in de recreatieve setting, het juridische kader en de aanpak van de lidstaten. De NADO heeft aan een recente studie ter zake meegewerkt.

Wedstrijdvervalsing staat hoog op de agenda en wordt beschouwd als een van de grote bedreigingen voor de integriteit van de sport. Er wordt gezocht naar mechanismen om het probleem tegen te gaan, zoals klokkenluiders, disciplinaire sancties en een betere samenwerking onder betrokkenen. Ook daaromtrent is een expertgroep opgezet.

Goed bestuur is een terugkerend thema. De EC gaat de dialoog aan met grote sportorganisaties, zoals het IOC en de FIFA, over de gunning van grote evenementen en de plaats van democratie, mensenrechten en goed bestuur in die context. Doorgaans wordt ook een gemeenschappelijke boodschap van de ministers van Sport verspreid. Het doel is op het expert- en het politieke niveau de internationale dialoog aan te gaan. Ook de bescherming van minderjarigen en de rechten van het kind zijn daarin vervat. Dat sluit goed aan bij wat in Vlaanderen gebeurt met het decreet gezond en ethisch sporten, met het thema van ethiek in de sport of met het genderbeleid. Vanuit de uitwisseling van ideeën stapt men in netwerken en in Europese ondersteunde projecten.

De economische dimensie van de sport gaat puur over wat sport bijdraagt aan het bnp en aan tewerkstelling. Het menselijke kapitaal in de sport betreft de erkenning van kwalificaties. Er is een Europees kader voor de kwalificatie van trainers en begeleiders. Dat moet nog verder worden onderbouwd voor de diverse sporten. Het laat trainers toe om binnen de EU veel mobieler te zijn. Het instrument maakt het eenvoudig om de kwalificaties en kwaliteiten van een trainer in te schatten. De VTS is hier nauw bij betrokken.

Vrijwilligerswerk is een vrij nieuw thema. Ook in Vlaanderen dient de uitdaging om vrijwilligers te vinden, zich steeds meer. Voorts zijn tewerkstelling en inzetbaarheid terugkerende thema's. Ze sluiten aan bij recente initiatieven van de Vlaamse overheid.

Tot slot staat ook de dubbele carrière op het programma. Daarachter zit een groot aantal richtsnoeren.

De Letten zetten de erkenning van vaardigheden gericht op tewerkstelling, ook via sport, op de agenda. Vaak zijn de politieke discussies gericht op sport als middel, veeleer dan op sport als doel. De ondertekening door de EU van de

Conventie in de strijd tegen wedstrijdvervalsing staat ook op het programma. In de Raad van Europa in Straatsburg is een nieuw bindend instrument onderhandeld dat als normatief kader kan gelden in de strijd tegen wedstrijdvervalsing. Dit bevat een deel EU-bevoegdheden. Eenmaal ondertekend, kunnen de lidstaten ermee aan de slag.

Er is een herziening gepland van de EU-vertegenwoordiging in het WADA. Minister Philippe Muyters is één van de drie EU-vertegenwoordigers in het stichtingsbestuur van het mondiale anti-dopingagentschap. Eind 2015 wordt de werking geëvalueerd en zullen mogelijkerwijs nieuwe vertegenwoordigers worden aangeduid.

Erasmus+ omvat een klein deeltje, minder dan 2 percent, dat betrekking heeft op Europese sportprojecten. Dit is toch goed voor ongeveer 35 miljoen euro per jaar. Dit budget gaat vooral naar samenwerkingsverbanden tussen sportfederaties, sportorganisaties, kennisinstellingen en universiteiten om binnen de sector de Europese dimensie vorm te geven. Er zijn een negental organisaties die in een project zitten en dat wil men verder promoten.

4. Toelichting door Julie Bynens

Julie Bynens, algemeen afgevaardigde van de Vlaamse Regering bij de EU, is tevreden met de belangstelling voor het Europese verhaal. Het Vlaamse regeerakkoord bestempelt de EU als één van de belangrijkste hefboomen voor het buitenlands beleid. Die beleidsvisie werkt door op alle aspecten. Het behelst geen strictu senso buitenlands beleid, maar eerder een laag bovenop het federale niveau. Men wordt er zonder meer mee geconfronteerd en dus is het aangewezen om een bijdrage te leveren.

De eerstelijnsopvolging van evoluties in Europa gebeurt door de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de EU, waarin een relatief grote Vlaamse afdeling vervat zit. De Vlaamse afvaardiging bestaat uit een 25-tal personen, waarvan 17 inhoudelijke medewerkers die voltijds of deeltijds gedetacheerd zijn. De afvaardiging neemt de rol van frontoffice op, met de Vlaamse overheid en de administratie als backoffice en ondersteunende diensten.

In eerste instantie worden de werkzaamheden van de Raad opgevolgd. Er zijn ook dagelijkse contacten met de EC en het Europese Parlement. De Permanente Vertegenwoordiging rapporteert in de vorm van een maandelijkse mededeling aan de Vlaamse Regering. Deze bevat de actuele ontwikkelingen op het Europese niveau voor de relevante vakspecifieke raden. De stand van zaken wordt meegegeven, voor bepaalde dossiers en voor algemene zaken. Ook inbreukprocedures worden erin opgenomen. De Vlaamse Regering maakt de mededeling telkens over aan het Vlaams Parlement.

Voorts probeert men op verzoek van de commissies van het Vlaams Parlement duiding te geven bij bepaalde dossiers. Dit kan naar aanleiding van de mededeling, of op basis van de actualiteit. Men beperkt zich tot de feitelijke informatie. De minister geeft de politieke duiding.

Europa werkt met één lidstaat, namelijk België. De spreker gaat in op de intra-Belgische organisatie ten aanzien van het Europese niveau. De taakverdeling is gebaseerd op een samenwerkingsakkoord van 1994. Dit bepaalt de coördinatie van de Belgische standpunten die in de Raad worden ingebracht. Er is ook afgesproken welke minister namens België het woord voert in de Raad en er zijn verschillende categorieën geïdentificeerd die aangegeven of het een federale dan wel een deelstaat- of een gemengde bevoegdheid betreft. De bevoegdheden Cultuur, Jeugd, Sport en Media worden als categorie 4-bevoegdheid ingeschat.

Dit behelst een exclusieve bevoegdheid voor de deelstaten. Hiervoor zal dus altijd een deelstaatminister het woord voeren in de Raad. Er wordt gewerkt met een toerbeurt die telkens een jaar loopt. Voorlopig voert minister Sven Gatz het woord in de Raad, tot eind juni 2015.

De Permanente Vertegenwoordiging volgt heel wat horizontale dossiers. De Europa 2020-doelstellingen en de grote strategie voor Europa zijn daarin cruciaal. Ook het hervormingsprogramma dat België moet indienen bij de EC – waarin het financieel-economische beleid en de impact op andere beleidsdomeinen worden aangegeven – en het hele investeringspakket worden opgevolgd.

De afvaardiging toont zich ten volle bereid de commissies van het Vlaams Parlement op de hoogte te houden.

II. Bespreking

1. Tussenkoms van Joris Poschet

Joris Poschet erkent het belang van Europa, ook voor de toekomst.

Hij duizelt bij de verwachte opbrengst van de single digital market.

Elders verworven competenties zijn belangrijk in het zoeken naar een job. Niet louter het diploma telt. Hij vraagt of rond deze thematiek gewerkt wordt in het kader van het European qualification framework. Garandeert dit een directe overname op het Vlaamse niveau?

Wat betreft de bevoegdheid Sport, vindt hij het jammer dat er niet stringenter maar veeleer vrijblijvend wordt opgetreden. Er worden adviezen gegeven, maar er is geen sprake van één Europees kader voor procedures en straffen. Hij meent dat een gemeenschappelijk beleid ter zake veel juridisch getouwtrek kan vermijden. Wat belet de EU daarin verdere stappen te ondernemen?

2. Tussenkoms van Marius Meremans

Marius Meremans vraagt in hoeverre Vlaanderen betrokken wordt bij de herziening van de richtlijn over audiovisuele mediadiensten in het kader van de aanpassing aan de huidige technologische ontwikkelingen.

Wat betreft de bevoegdheid Cultuur, begrijpt hij dat er goede praktijken uitgewisseld worden. Als een gemeente een idee ontwikkelt in die zin – bijvoorbeeld wanneer een erfgoedplaats bijkomende functies krijgt zonder het verlies van de erfgoedwaarde – kan die dan beroep doen op de goede praktijken? Hij informeert naar de toegang tot deze informatie.

3. Tussenkoms van Caroline Bastiaens

Caroline Bastiaens vindt het goed dat er maandelijks een verslag aan de Vlaamse Regering wordt bezorgd. Het Europese niveau vormt een beleidslaag bovenop het Belgische en heeft zo een impact op elke Vlaming en Belg. Het betreft bovendien grote budgetten. Ze vindt echter dat men steeds achter de feiten aanholt. Er is bijvoorbeeld geen duidelijkheid over hoe wordt omgesprongen met het standpunt van de betrokken minister. Dat betreurt ze.

België kent, zeker binnen Europa, een unieke situatie met een sterk uitgebouwd middenveld van vrijwilligers en organisaties. Deze willen graag nauwer betrokken worden bij Europa. Op welke manier wordt dit nu georganiseerd?

4. Tussenkomst van Tine Soens

Tine Soens vraagt aan de heer Vanhee hoe het overleg tussen de drie gemeenschappen verloopt inzake de bevoegdheid Jeugd. Wordt er een gezamenlijke agenda bepaald, met het woordvoerderschap voor de Duitstalige Gemeenschap?

5. Antwoord van Julie Bynens

Julie Bynens legt uit dat de maandelijkse mededeling aan de Vlaamse Regering onderverdeeld is in hoofdstukken. Eén hoofdstuk bevat de voorstellen voor richtlijnen van de EC, en de te verwachten beleidsprocessen. Het vormt een goed uitgangspunt voor het Vlaams Parlement om in eerste instantie de bevoegde minister daarop aan te spreken.

Er is tevens een hoofdstuk over de stand van zaken van omzettingsdossiers. Dit beschrijft de procedures op het Europese niveau vooraleer bepaalde documenten aan bod kunnen komen op het nationale of regionale niveau.

Parallel aan de mededelingen, zijn er de analyses van het commissiewerkprogramma. Het werkprogramma wordt aan het begin van elk jaar voorgesteld en omvat de zaken die in de loop van dat jaar naar voren zullen worden gebracht, inclusief de nieuwe wetsvoorstellen. Er wordt een analyse gemaakt van de dossiers die relevant zijn voor de Vlaamse overheid. De Vlaamse Regering neemt deze aan in de vorm van een nota, die ook wordt bezorgd aan het Vlaams Parlement. De nota omvat een eerste inschatting van mogelijke aandachtspunten van subsidiariteit. Het Vlaams Parlement kreeg ter zake een rol naar aanleiding van het Verdrag van Lissabon, met name met de subsidiariteitstoets. Die gebeurt specifiek op het moment van de ontwerp-regelgeving. Die instrumenten samen zijn de basisstukken om politieke vragen op te stellen.

Wat betreft de rol van vrijwilligers en het middenveld, stelt ze dat de afvaardiging zich richt op standpunten die van de overheid afkomstig zijn. Het Vleba anderzijds staat in voor de betrokkenheid van het middenveld en de stakeholders bij de Europese werking. Deze zusterorganisatie werkt met een formule van lidmaatschappen, maar hun website is breed toegankelijk voor eenieder met belangstelling voor het Europese verhaal. Dat lijkt haar een geschikte toegankelijkheid voor het brede middenveldkader, naast het politieke niveau.

6. Antwoord van Katrien Thienpont

Katrien Thienpont bevestigt dat het Vlaams Parlement betrokken is bij de bevoegdheid Media op Europees niveau, via de minister Sven Gatz. De eerste actie van de minister inzake de mogelijke herziening van de bewuste richtlijn, is het bijwonen van de Raad op 19 mei 2015. Deze vergadering gaat onder meer over een toekomstig regelgevend kader voor de audiovisuele diensten. De Vlaamse minister spreekt in naam van België. In de loop van 2016 zal de onderhandeling met de Raad van Ministers worden aangevat. Dan worden de standpunten verdedigd. In de maandelijkse opvolging wordt een indicatieve tabel opgenomen over het verloop van het proces.

Wat betreft de uitwisseling van goede praktijken, specifiek over erfgoed, is er een prioriteit in het werkplan opgenomen. Een aantal OMC-groepen is betrokken. De eerste wordt georganiseerd in 2015-2016, met name over het participatief beheer van cultureel erfgoed. Dit is een manier om ook gemeenschappen te betrekken bij het beheer van erfgoedsites en daarover goede praktijken uit te wisselen en eventueel beleidsaanbevelingen te formuleren. Er is een Vlaamse deskundige die aan die werkzaamheden deelneemt. Zij staat volgens de spreekster ook open voor contacten met lokale actoren. De OMC-groep maakt

een verslag op waarin de besproken goede praktijken worden opgesomd. De verslagen worden gepubliceerd op de websites van de EC en van de Vlaamse overheid. Er is ook een archief. Men streeft naar transparantie en openheid.

7. Antwoord van Jan Vanhee

Jan Vanhee stelt dat, wat betreft het Europese kwalificatiekader, in eerste instantie de Raad met de ministers van Onderwijs aan het roer is. De ministers bevoegd voor Jeugd zitten mee op de achterbank. Men moet over de bevoegdheden heen met één stem spreken. In 2012 is er, onder het Deense voorzitterschap, een aanbeveling goedgekeurd over de validatie van niet-formeel en formeel leren. De ministers voor Jeugd hebben advies verstrekt. Men was daar niet zo tevreden over, maar het gaat om een waarde op zich. Het Europese kwalificatiekader heeft een voorganger. De jeugdsector kent het Straatsburgproces, dat in november 2011 van start ging. Men is binnen dat kader op zoek naar een gemeenschappelijke grond voor jeugdwerk en ook voor formeel en niet-formeel leren. Er blijkt een mismatch tussen de invulling van begrippen. Het kenniscentrum voor jeugdbeleid heeft een glossarium met een beschrijving van wat al die begrippen inhouden. Het CEDEFOP probeert de vaardigheden te verwoorden en te valideren. Het is complex en men zit enigszins vast. Het kwalificatiekader is richtinggevend. Het vergt een grondige studie.

De spreker gaat in op de samenwerking tussen de drie gemeenschappen. Hij voert met zijn collega-ambtenaren van de Duitstalige en Franse Gemeenschappen in de permanente conferentie sinds 1999 de onderhandelingen. Het is een veeleisende opdracht, maar een positieve ervaring. De tussenkomsten van België worden gezamenlijk voorbereid en deze aanpak leidt wel degelijk tot resultaten. Men luistert als België spreekt. Men overlegt daarnaast ook met de nationale agentschappen die instaan voor de uitvoering van de Europese programma's, en met de drie jeugdraden. Dat leidt tot tussenkomsten van de minister op bijeenkomsten van de Raad. Elke keer wordt het standpunt voor België weergegeven op de website www.jeugdbeleid.be met een beknopt verslag van de tussenkomst ter zake.

8. Antwoord van Dieter Braekeveld

Dieter Braekeveld stelt dat de bevoegdheden van de EU inzake doping te beperkt zijn. Er is wel een stuk exclusieve bevoegdheid inzake gegevensbescherming. In het licht van de ontwikkeling van de nieuwe WADA-code, heeft de NADO geprobeerd een gecoördineerde insteek te geven.

Heel wat aspecten van het antidopingbeleid komen tot stand binnen de Raad van Europa. Alle NADO's vinden daarin hun ontstaan. Ook daar vindt een coördinatie plaats. Het antidopingbeleid blijft nationaal geïmplementeerd en het co-eigenaarschap met de sportsector compliceert de dingen. De sportsector moet een belangrijke verantwoordelijkheid opnemen. De WADA-code is vrij stringent en richtinggevend ten aanzien van nationale omzetting. De uitdaging voor de volgende jaren is de opvolging van de toepassing van de code. Omzetting in regelgeving betekent niet de facto een effectieve implementatie.

9. Aanvulling door Dries Bergen

Dries Bergen, medewerker van het Infopunt Europa van het Vlaams Parlement, meldt dat de Vlaamse parlementsleden steeds bij het Infopunt terecht kunnen voor opvolging van documenten. Bovendien wordt in het overlegmoment in de commissie een debriefing van de raden opgenomen. De parlementsleden beschikken zo over voldoende politieke instrumenten om vragen te formuleren aan de ministers.

Bart Caron, voorzitter, dankt de sprekers voor hun toelichtingen en wil graag in een systematische opvolging voorzien.

Bart CARON,
voorzitter

Marius MEREMANS
Joris POSCHET,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

bnp	bruto nationaal product
CEDEFOP	Centre Européen pour le Développement de la Formation Professionnelle
EC	Europese Commissie
EU	Europese Unie
FIFA	Fédération Internationale de Football Association
hr	human resources
ISB	Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid
IOC	Internationaal Olympisch Comité
JINT	Coördinatieorgaan voor Internationale Jongerenwerking
NADO	Nationale Antidopingorganisatie Vlaanderen
OMC	Open Methode van Coördinatie
Vlabus	Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding
Vleva	Vlaams-Europees Verbindingsagentschap
VSF	Vlaamse Sportfederatie
VTs	Vlaamse Trainersschool
WADA	World Anti-Doping Agency